वस्तव मानार्थम् तव मानखण्डनम्माभूदिति जीवावः श्वस्प्राणने अनच् रुदादिभ्यः सार्व्वधातुक इति इट् अनित्तेरिति णत्वं त स्माद्व्रज यथास्थानं गच्छ आश्वसिहि उद्वेगन्त्यज विधौ प्रार्थनायां वा लोट् मा रुदः माङिलुङ् इरितो वेत्यङ् यदा नास्ति तदा मारोदीरिति ॥ ३८ ॥

श्वःश्रेयसमित्यादि। भ्रातृभ्यां खरदूषणाभ्यां सा राक्षसी प्र त्युत्तरं प्रापिता किन्तदित्याह श्वःश्रेयसं कल्याणं अवाप्तासि प्रा प्स्यसि शत्रुबधेनेत्यर्थात् ड्यारूपं श्वोभवं श्रेयः श्वःश्रेयसं श्वोऽवसी यस्श्वःश्रेयसेति निपातितं तव मानार्थं सन्मानार्थं आवां प्राणिवः जीवावः अनप्लुप्राणने रुभ्योयइतीम् प्राग्वन्नोण इति पक्षे णत्वं त स्माद्व्रज गच्छ स्वस्थानमित्यर्थात् आश्वसिहि आश्वासं लभस्व उद्वेगं त्यज इत्यर्थः प्रार्थनायां गी रुदादित्वात् पूर्व्ववदिम् त्वं मा रुदः मा रोदीः लघिररुदरोदे इरित्वात् शासुलिद्युदिति पक्षे ङः ॥ ३८ ॥ भ०

जक्षिमोऽनपराधेऽपि नरान्नक्तन्दिवं वयं। कुत स्त्यं भीरु यत्तेभ्यो द्रुह्यद्भ्योऽपि क्षमामहे ॥ ३९ ॥

जक्षि। वयं अनपराधेऽपि नक्तञ्च दिवा च नक्तन्दिवम् अचतुरेति निपातितम् नरान् जक्षिमोभक्षयामः जक्षभक्षहसन योरिति भक्षार्थस्य रुदादिभ्य इतीट् अस्मदोर्द्वयोश्चेति द्वित्वे वय मिति वहुवचनं यतएवं हे भीरु सम्बुद्धौ गुणोन भवति संज्ञापूर्व्व कोविधिरनित्य इति कुतस्त्यङ्कुतएतदागतम् अव्ययत्वात् त्यप् अमेहक्वतसित्रेभ्य इति त्यप् तेभ्यो नरेभ्यो द्रुह्यद्भ्योऽपि द्रोह ज०म०